

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος****Όνομα αξιολογούμενου:**

ΣΟΦΙΑ ΒΡΑΔΕΛΗ

Επιλεγμένος Αξιολογητής**Όνομα αξιολογητή:**

ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΣΑΚΩΣΤΑ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών**Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:**

ΒΡΑΔΕΛΗ ΣΟΦΙΑ ΠΡΑΚΤΙΚΟ Α΄.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΒΡΑΔΕΛΗ ΣΟΦΙΑ 1Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

05/05/2025

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΒΡΑΔΕΛΗ ΣΟΦΙΑ 2Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

16/05/2025

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΑΞΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΔΙΟ Α1 Εκπαιδευτικός: ΒΡΑΔΕΛΗ ΣΟΦΙΑ Λαμβάνοντας υπόψη τις συναντήσεις προετοιμασίας για την παρατήρηση των διδασκαλιών, την παρατήρηση των δύο διδασκαλιών, τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις διδασκαλίες, την έκθεση αυτοαξιολόγησης, τα στοιχεία ή τεκμήρια που η αξιολογούμενη έχει συγκεντρώσει στον ηλεκτρονικό της φάκελο, καθώς και τα στοιχεία ή τεκμήρια που έχει συγκεντρώσει η αξιολογήτρια, φαίνεται ότι η εκπαιδευτικός ΠΕ70 ΒΡΑΔΕΛΗ ΣΟΦΙΑ, της Β΄ τάξης, του 4ΟΥ Δ.Σ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ, παρουσίασε ένα υψηλό επίπεδο προετοιμασίας και διδακτικών ικανοτήτων. Αξιολογώντας την απόδοσή της στο πεδίο Α1: Γενική και Ειδική διδακτική του γνωστικού αντικείμενου, το εκπαιδευτικό της έργο κρίνεται ως «εξαιρετικό». Στα πλαίσια της αξιολόγησης του Πεδίου Α1 η εκπαιδευτικός πραγματοποίησε δύο διδασκαλίες με τις παρακάτω θεματικές: 1η Διδασκαλία: Γλώσσα, Ενότητα 16:Νιώθω, Βιβλίο Μαθητή Γλώσσας Β΄ τάξης, β΄ τεύχος, σελ. 75-77. 2η Διδασκαλία: Μαθηματικά, Διδακτική Ενότητα:8, Κεφάλαιο 47: Διαβάζω το ρολόι: Η ώρα «ακριβώς», Το ρολόι, Βιβλίο Μαθητή Μαθηματικών Β΄ τάξης, β΄ τεύχος, σελ.50-51. Η αξιολογική κρίση για το εκπαιδευτικό έργο της, στο πλαίσιο της γενικής και ειδικής διδακτικής του γνωστικού αντικείμενου, τεκμηριώνεται και τεκμαίρεται με ειδική αναφορά στα κάτωθι κριτήρια: Α) Τις συναντήσεις προετοιμασίας της παρατήρησης των δύο διδασκαλιών ή σχεδιασμού προγραμμάτων ατομικής ή μικρο-ομαδικής υποστήριξης μαθητών (για μέλη ΕΕΠ): Η εκπαιδευτικός επιδεικνύει υψηλό επίπεδο σχεδιαστικής επάρκειας και επαγγελματικής συνέπειας. Και στις δύο διδασκαλίες διαφαίνεται: • Ευθυγράμμιση στόχων με το ΑΠΣ: Οι στόχοι είναι ρητά διατυπωμένοι, διαβαθμισμένοι, με αναφορά σε

γνωστικό, συναισθηματικό και ψυχοκινητικό τομέα. • Ολιστική προσέγγιση: Η διδασκαλία ενσωματώνει στοιχεία διαφοροποιημένης διδασκαλίας, στηρίζεται στον εποικοδομισμό και λαμβάνει υπόψη τη μαθησιακή ετερογένεια. • Ποιοτική και πολυτροπική υποστήριξη: Ενισχυτικό υλικό (PowerPoint, WordArt, καρτέλες, ρολόγια) και φάσεις μαθήματος που οργανώνονται με χρονική σαφήνεια και παιδαγωγική λειτουργικότητα. Η μεθοδική πρόβλεψη της μαθησιακής πορείας και η ευελιξία της στην προσαρμογή υλικού για ειδικές ανάγκες υποδηλώνουν άριστη διδακτική προετοιμασία. Συγκεκριμένα, κατά την 1η διδασκαλία, οι στόχοι είναι πλήρεις, μετρήσιμοι, διαβαθμισμένοι και ολιστικά προσανατολισμένοι, υποστηρίζοντας τη γνωστική, κοινωνική και συναισθηματική ανάπτυξη των μαθητών. Επιπλέον, λαμβάνονται υπόψη οι προϋπάρχουσες γνώσεις των μαθητών, κάτι που συνάδει με τις αρχές της διαφοροποιημένης διδασκαλίας και του εποικοδομισμού. Η εκπαιδευτικός έχει προετοιμάσει ένα πολυτροπικό και πολυσυναισθητηριακό διδακτικό υλικό (PowerPoint, κάρτες συναισθημάτων, WordArt, βίντεο), το οποίο επιτρέπει την ενεργητική και κριτική προσέγγιση του περιεχομένου. Η λεπτομερής σχεδίαση της διδακτικής πορείας καταδεικνύει προνοητικότητα, παιδαγωγική ευελιξία και επαγγελματική συνέπεια. Κατά τη 2η διδασκαλία, το σενάριο περιλαμβάνει σαφείς, ιεραρχημένους και πολυεπίπεδους στόχους (γνωστικούς, συναισθηματικούς και ψυχοκινητικούς), οι οποίοι εναρμονίζονται με το γνωστικό αντικείμενο και την ηλικία των μαθητών. Η εκπαιδευτικός επιδεικνύει παιδαγωγική και διδακτική εγρήγορση, λαμβάνοντας υπόψη: • Τις προϋπάρχουσες γνώσεις των μαθητών. • Την ετερότητα της τάξης (μαθητές με μαθησιακές δυσκολίες). • Τη διαφοροποίηση του υλικού και της προσέγγισης με βάση τις ανάγκες των μαθητών. • Την ένταξη βοηθητικού υλικού (εκπαιδευτικό ρολόι, χάρτινα ρολόγια, PowerPoint, WordArt) που αποδεικνύει υψηλό βαθμό προετοιμασίας και ανταπόκρισης στις πολλαπλές μορφές μάθησης (οπτική, κιναισθητική, συνεργατική, κ.λπ.). Η διδασκαλία δομείται σε διακριτές φάσεις με χρονική οργάνωση, καθιστώντας σαφή την πρόβλεψη του μαθήματος και αναδεικνύοντας την ικανότητα σχεδιασμού υψηλής ποιότητας. Β) Τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών ή σχεδιασμού προγραμμάτων ατομικής ή μικροομαδικής υποστήριξης μαθητών (για μέλη ΕΕΠ): α) Ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο: Η διδάσκουσα παρουσιάζει θεωρητική επάρκεια, μεταγνωστική συνείδηση και επιστημονική εγκυρότητα: • Στη Γλώσσα: επιλέγει κείμενο με πολυεπίπεδη αξία (συναισθηματική, αφηγηματική, γλωσσική) και οργανώνει την κατανόηση με στοχευμένες στρατηγικές. • Στα Μαθηματικά: εφαρμόζει εποικοδομητικές πρακτικές (π.χ. ανακάλυψη των εννοιών του χρόνου), αναπτύσσοντας εννοιολογική κατανόηση. • Ορθά χειρίζεται παιδαγωγικά κατάλληλο λεξιλόγιο, αποσαφηνίζει δύσκολες έννοιες (λεπτοδείκτης, ωροδείκτης), ενώ εμπλουτίζει τη διδασκαλία με διεπιστημονικά στοιχεία (σύνδεση με Γλώσσα και καθημερινές πρακτικές). Η επιστημονική της κατάρτιση συνδυάζεται με την ικανότητα διδακτικής μετάπλασης, ικανότητα που προσιδιάζει σε εκπαιδευτικό υψηλού επαγγελματισμού. Συγκεκριμένα, κατά την 1η διδασκαλία, η διδάσκουσα επιδεικνύει βαθιά γνώση του γνωστικού αντικείμενου της Γλώσσας, τόσο ως προς το περιεχόμενο του μαθήματος (κειμενική κατανόηση, λεξιλόγιο συναισθημάτων, προφορική και γραπτή έκφραση), όσο και ως προς την παιδαγωγική του διάσταση. Η επιλογή του κειμένου «Το παιδί με το ακορντεόν» προσφέρει πλούσιες ευκαιρίες νοηματικής ανάλυσης, συναισθηματικής εμβάθυνσης και ενσυναίσθησης. Η εκπαιδευτικός γνωρίζει πώς να επιλέγει στρατηγικά γνωστικά σημεία προς έμφαση (π.χ. λέξεις συναισθημάτων, κατανόηση βασικών στοιχείων της πλοκής), αλλά και πώς να καθοδηγεί τους μαθητές στην ενεργή διερεύνηση, εφαρμόζοντας τεχνικές παράτηρησης, στοχευμένων ερωτήσεων και μεταγνωστικής ενίσχυσης. Κατά τη 2η διδασκαλία, η εκπαιδευτικός αποδεικνύει βαθιά γνώση του γνωστικού αντικείμενου των μαθηματικών και ειδικά της έννοιας του χρόνου, προσαρμόζοντας την παρουσίαση της γνώσης στις γνωστικές δυνατότητες μαθητών Β' Δημοτικού. Αναδεικνύεται η διαθεματική προσέγγιση (σύνδεση με τη Γλώσσα και την καθημερινή εμπειρία), η σωστή χρήση εννοιών (π.χ. ωροδείκτης/λεπτοδείκτης), με παιδαγωγικά κατάλληλο λεξιλόγιο, η χρήση βιωματικών μέσων (πλαστικά/χάρτινα ρολόγια) και η αναφορά σε παιδαγωγικές θεωρίες (π.χ. εποικοδομητισμός) δείχνει θεωρητική κατάρτιση και αναλυτική μεταγνώση του γνωστικού αντικείμενου. Η διδασκαλία εξελίσσεται με επιστημονικά τεκμηριωμένο τρόπο, ενώ η ενσωμάτωση στοιχείων ενεργητικής και βιωματικής μάθησης ενισχύει την επιστημονική εγκυρότητα της προσέγγισης. β) Διδακτική μεθοδολογία και πρακτικές: Η διδακτική προσέγγιση της εκπαιδευτικού αντανακλά τις αρχές του κονστρουκτιβισμού, της διαφοροποίησης, της ενεργητικής και βιωματικής μάθησης: • Δομημένη πορεία (προοδευτική κλιμάκωση), με σαφείς φάσεις: εισαγωγή, επεξεργασία, ανατροφοδότηση, αξιολόγηση. • Διαθεματικότητα (π.χ. σύνδεση συναισθημάτων με το κείμενο και του χρόνου με βιωματικές εμπειρίες). • Ενίσχυση μεταγνωστικών δεξιοτήτων μέσω φύλλων αυτοαξιολόγησης, ερωτήσεων σκέψης και μαθητικής αυτορρύθμισης. • Πολυτροπικές πρακτικές: έντονη χρήση οπτικών, κιναισθητικών, λεκτικών και τεχνολογικών μέσων, προάγοντας την ισότιμη συμμετοχή μαθητών με διαφορετικά μαθησιακά προφίλ. Η μεθοδολογία είναι σύγχρονη, διαφοροποιημένη και παιδοκεντρική, στηριζόμενη σε βάσεις επιστημονικής τεκμηρίωσης. Συγκεκριμένα, κατά την 1η διδασκαλία, η διδακτική μεθοδολογία που εφαρμόζεται είναι σύγχρονη, διαφοροποιημένη και παιδοκεντρική. Ενσωματώνει στρατηγικές ενεργητικής μάθησης, όπως: • Βιωματικές τεχνικές: αναπαράσταση συναισθημάτων με εκφράσεις και γκριμάτσες, • Συνεργατική μάθηση σε ετερογενείς ομάδες, • Χρήση ψηφιακών εργαλείων (διαδραστικά παιχνίδια, προβολές, WordArt), • Οπτικοποίηση και πολυτροπικότητα, ενισχύοντας μαθητές με διαφορετικά μαθησιακά προφίλ. Η χρήση σταδιακής και ρητά διατυπωμένης μεθοδολογικής προσέγγισης

(προετοιμασία, εισαγωγή, επεξεργασία, αξιολόγηση) δείχνει βαθιά κατανόηση της διδακτικής θεωρίας και επιτρέπει την οικοδόμηση της γνώσης σταδιακά. Η αξιοποίηση τόσο σιωπηρής όσο και συλλογικής ανάρθρωσης, όπως και η διαθεματική σύνδεση με συναισθηματική αγωγή, καταδεικνύουν μια ολιστική, παιδαγωγικά εύστοχη προσέγγιση. Κατά τη 2η διδασκαλία, η διδακτική μεθοδολογία εναρμονίζεται πλήρως με σύγχρονες παιδαγωγικές αρχές. Η εκπαιδευτικός: • Εφαρμόζει ενεργητική μάθηση μέσω ανακαλυπτικών δραστηριοτήτων. • Χρησιμοποιεί βιωματικές προσεγγίσεις με χρήση υλικών. • Αξιοποιεί τεχνολογικά εργαλεία (διαδραστικά παιχνίδια, PowerPoint, WordArt), μετατρέποντας το μάθημα σε πολυτροπική μαθησιακή εμπειρία. • Ενισχύει την αυτορρύθμιση και τη μεταγνωστική δεξιότητα, δίνοντας φύλλα αυτοαξιολόγησης και χρόνο στοχασμού. Η διδασκαλία εμπλέκει πολλαπλά μαθησιακά στυλ (οπτικοακουστικό, κοινωνικό, κιναισθητικό), προσαρμόζεται σε μικρο-ομάδες με σαφείς ρόλους και λειτουργίες, υποστηρίζει την κοινωνικο-γνωστική ανάπτυξη και προάγει την αυτονομία των μαθητών. γ) Παιδαγωγικό Κλίμα και Διαχείριση της Τάξης: Η εκπαιδευτικός οικοδομεί ένα περιβάλλον συναισθηματικής ασφάλειας, ενσυναίσθησης και σεβασμού, με τα εξής χαρακτηριστικά: • Πρόληψη αντί καταστολής: Η οργάνωση ρόλων, η ομαδοσυνεργατική εργασία και η ενίσχυση της αυτορρύθμισης είναι δείγματα εκλεπτυσμένης παιδαγωγικής πρακτικής. • Διαφοροποίηση χωρίς στιγματισμό: Μαθητές με ειδικές ανάγκες υποστηρίζονται με ένταξη, χωρίς απομόνωση ή ειδική σήμανση. • Διαχείριση της συμπεριφοράς με θετικό τρόπο: Επικρατεί η θετική επιβράβευση μέσω παιχνιδιών, ενίσχυσης της πρωτοβουλίας και δημιουργικής καθοδήγησης. • Καλλιέργεια αυτοπεποίθησης και κοινωνικών δεξιοτήτων, με ιδιαίτερη έμφαση σε συνεργασία, υπευθυνότητα και συναισθηματική νοημοσύνη. Το παιδαγωγικό περιβάλλον λειτουργεί ως αντιπροσωπευτικό μοντέλο κοινωνικής ένταξης, ενισχύοντας τις αρχές της συμπερίληψης και της δημοκρατικής αγωγής. Συγκεκριμένα, κατά την 1η διδασκαλία, η ύπαρξη συστήματος θετικής επιβράβευσης με διαφανείς και παιγνιώδεις πρακτικές (κληρώσεις, επιλογή βραβείων) συμβάλλει στην καλλιέργεια αυτορρύθμισης και υπεύθυνης συμπεριφοράς. Η διαχείριση της τάξης γίνεται προληπτικά και ενισχυτικά και όχι κατασταλτικά. Η ανάθεση ρόλων (εκπρόσωπος ομάδας, βοηθός τάξης) ενισχύει την κοινωνική συνοχή, τη συνεργασία και την ανάπτυξη δεξιοτήτων ηγεσίας και επικοινωνίας. Η εκπαιδευτικός φαίνεται να έχει εξαιρετική ικανότητα διαχείρισης ετερότητας και πολυμορφίας, καθώς οργανώνει ετερογενείς ομάδες και επιδεικνύει ευαισθησία σε ποικίλες μαθησιακές ανάγκες, προσαρμόζοντας κατάλληλα τις δραστηριότητες. Κατά τη 2η διδασκαλία, η εκπαιδευτικός χρησιμοποιεί ομαδοσυνεργατικές πρακτικές με σαφείς ρόλους και σύμβολα ανά ομάδα. Υπάρχει ενίσχυση της αλληλοβοήθειας, της αποδοχής των λαθών και της κοινωνικής υπευθυνότητας. Η διαχείριση του χρόνου και των μεταβάσεων μεταξύ φάσεων της διδασκαλίας είναι άρτια. Οι μαθητές με μαθησιακές δυσκολίες υποστηρίζονται μέσα από διαφοροποίηση χωρίς στιγματισμό. Ενθαρρύνεται η συμμετοχή όλων, με την εκπαιδευτικό να λειτουργεί ως διευκολυντής και καθοδηγητής. Η επιβράβευση, η καλλιέργεια εμπιστοσύνης και η ανατροφοδότηση διαμορφώνουν ένα συμπεριληπτικό μαθησιακό περιβάλλον υψηλής παιδαγωγικής αξίας. Γ) Τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών: Ο αναστοχασμός φαίνεται να έχει ποιοτική και οργανική παρουσία στη διδακτική πρακτική: • Η χρήση βιωματικών εργαλείων αυτοαξιολόγησης από τους μαθητές προάγει τη μεταγνώση και την αυτορρύθμιση. • Ο σχεδιασμός της συνέχειας με βάση τις δυσκολίες και τα δεδομένα της προηγούμενης διδασκαλίας υποδεικνύει μετα-διδακτικό σχεδιασμό προσαρμοστικό και ρεαλιστικό. • Η ποιότητα σχεδιασμού, η επιλογή μεθόδων και η ανταπόκριση στους μαθησιακούς ρυθμούς υποδηλώνουν ότι η στοχαστική στάση της εκπαιδευτικού είναι παρούσα, λειτουργική και εν εξελίξει. Συγκεκριμένα, κατά την 1η διδασκαλία, η χρήση βιωματικής αυτοαξιολόγησης με φατσούλες, η οποία συνδέεται με την αναγνώριση της προσωπικής συμμετοχής και της επίτευξης στόχων από τους μαθητές, αποτελεί έναν πρώτο βαθμό μεταγνώσης και ενίσχυσης της αυτοαντίληψης. Αν και δεν παρέχονται εκτενή δεδομένα για τον αναστοχασμό της ίδιας της διδάσκουσας (π.χ. αν καταγράφει τι λειτούργησε ή όχι, αν συλλέγει ανατροφοδότηση από τους μαθητές), η λεπτομερής τεκμηρίωση των επιλεγμένων στρατηγικών και των προβλέψεων της υποδηλώνει μεθοδικότητα, παρατήρηση και πρόθεση βελτίωσης, στοιχεία που προσιδιάζουν σε στοχαστική πρακτική. Κατά τη 2η διδασκαλία, ο αναστοχασμός είναι δομικά ενσωματωμένος στη διδασκαλία. Παρέχεται χρόνος για ατομική αυτοαξιολόγηση μέσα από φύλλα ή καρτέλες. Οι μαθητές καλούνται να αναστοχαστούν για τη συμμετοχή, κατανόηση και τις δυσκολίες τους. Υπάρχει μεταγνωστικός προσανατολισμός, με καλλιέργεια κριτικής σκέψης και αυτογνωσίας. Η εκπαιδευτικός σχεδιάζει τη διδακτική συνέχεια με βάση τις ανάγκες των μαθητών, π.χ. με διαφοροποιημένες ασκήσεις για το σπίτι. Η τεκμηριωμένη εφαρμογή της μετα-διδακτικής αξιολόγησης προάγει την αυτορρυθμιζόμενη μάθηση. Ο αναστοχασμός δεν είναι απλώς διαδικαστικός, αλλά ουσιαστικός και μετασχηματιστικός, ενισχύοντας την αυτοκατευθυνόμενη μάθηση και τη συνειδητοποίηση της προόδου. Δ) Την έκθεση αυτοαξιολόγησης του/της Εκπαιδευτικού(αξιολογούμενου/ης): Από την έκθεση αυτοαξιολόγησης της εκπαιδευτικού διαπιστώνεται η μεγάλη εμπειρία της εκπαιδευτικού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση (περίπου 18 χρόνια), η συμμετοχή της ως φοιτήτρια σε πρόγραμμα Erasmus, ανταλλαγής φοιτητών παρακολουθώντας μαθήματα στο Catholic Hogeschool of Limburg στο Βέλγιο, η άριστη γνώση της αγγλικής γλώσσας σε επίπεδο Advanced, Γ1, καθώς και η συμμετοχή της σε πλήθος επιστημονικών συνεδρίων και ημερίδων ως επιμορφούμενη σε ποικίλες θεματικές σχετικές με την εκπαίδευση. Συνοψίζοντας, η εκπαιδευτικός παρουσιάζει άριστη προετοιμασία, γνώση του γνωστικού

αντικειμένου, και πολυδιάστατη διδακτική μεθοδολογία. Δημιουργεί θετικό παιδαγωγικό κλίμα που ευνοεί τη συνεργασία και την αυτονομία των μαθητών, ενώ ενσωματώνει σύγχρονα εργαλεία και πρακτικές για την ενίσχυση της μάθησης. Ο αναστοχασμός και η αυτοαξιολόγηση αποτελούν σταθερά χαρακτηριστικά της διδασκαλίας της, οδηγώντας σε συνεχή βελτίωση της πρακτικής της. Συνολικά, η εκπαιδευτικός ανταποκρίνεται με «εξαιρετικό» τρόπο στις απαιτήσεις του Πεδίου Α1 και των κριτηρίων της Υ.Α. 9950/ΓΔ5.